

PIT

LESJASKOG-LEIRENE 1934-1972

PIT,
**Peder Alfred
Hansen**
5. Ålesund

	Side		Side
Om sang og minneboken PIT	4	1961—1962—1963	27
Fra påskene på Lesjaskog	5	Speiderhytta — 1964—1965—1966	28
«Vinterleiren» — en ny form for speiderleir	6	1966—1967	29
Hvem var med på den første leiren?	8	1967—1968—1969 — Her på Lesja samles	30
Vinterleiroversikt 1934—1973	9	1969—1970—1971	31
Omkring luer og dusker	10	1971—1972	32
I hytta ved Brudsalsvannet 5/11-71	11	Huskelisten	36
Digervarden	12		
Mere fra 29 teltleire	13		
Minneplaten over PIT	14		
17. Oslo hilser ved jubiléet	20		
Flamme Rød, leirsangen og patrul- jene 1946—1972	21		
1950—1952—1953	22		
1953 — En 7-årsplan	23		
1954—1955	24		
1956 — Stokken	25		
1957—1958—1959—1960	26		

1949: Blåtellets forgjenger.

3

«Kårane» i 1948.

Kåre Ottersen og Kåre Bjørnsund.

Her er litt fra den orienteringen som ble sendt ut i anledning leiren i 1934:

Vinterleiren — en ny form for speiderleir

Motto: «Sol og sne»

«En vinterleir krever mere av deltagerne enn sommerleiren. Betingelse for deltagelse er: deltagerne må ha fylt 15 år, være i besiddelse av en del skitrenings og mye leirtrening og være helt friske. I tvilstilfelle benyttes læge. Utstyret må være perfekt etter anvisning. Er så de nevnte betingelser oppfylt, vil en vinterleir i påsken vise sig å være av kanskje større verd enn en 14 dagers sommerleir. For påsken er blitt vår «femte årstid». Efter en lang sur vinter vil både kropp og sinn ha stort behov for lys og luft, dette kan påsken gi i fullt monn. Sol over snehvide vidder, en solflom av bakteriedrepende, styrkende stråler — en luft som skyller en ren og som gjør kroppen lett — nytt mot og nye krefter, rike minner, praktiske ferdigheter — kort sagt — litt av alt og alt i ett — det er påsken i en fornuftig anlagt vinterleir.

Leiren skal bli Avdelingens faste årlige førersamling, hvor førerne og de

eldre karer møtes til fornyelse av sitt praktiske speiderskap, og hvor heller ikke det åndelige forsømmes. Høifjellet med sin grenseløse frihet og friskhet virker ubevisst hissende og kan derfor være farlig. Vinterleiren skal dyktiggjøre førerne til også å kunne ferdes trygt i høifjellet midtvinters.»

Olav Næss og Harald Ratvik.

I referatet fra «pionerleiren» heter det blant annet:

«Vi tok fatt med forberedelsene. I mange uker snakket vi ikke om stort annet enn soveposer, fåladder, vindvotter, anorakker og desslike, og spenningen steg for hver dag som gikk.

Palmesøndag drog fortroppen avgårde til Lesjaskog hvor leiren skulle ligge, for å forberede leiren, som talte

20 deltagere. Onsdag kveld kom hovedstyrken. Sunnmørsposten skrev bl. a.: Førerne fikk en oplevelse av de sjeldne da de kom glidene inn mot leiren. Månen stod full på den klare himmelen og kastet det bleike skinnet sitt ned på leiren, som ligger lunt til i furuskogen ved Lesjaskogens vatten. Foran teltene brente et flammende bål og fra det store 20 mannsteltet steg røken sakte opp og seg fint innover skogen. Alt var ordnet til natten, og snart gikk rosignalet. Vakt sattes og karene krøp i posene, enkelte ikke helt uten spenning for hvorledes den første overnatting ute vinterstid vilde løpe av. Flammen i varmeristen kastet snart sitt blafrrende skjær over trygt sovende førere, hvorav 13 ligger i telt med varme, resten ligger i småtelter uten opfyring, men disse klarer sig likevel utmerket, da de har skinnposer. Termometret sank betraktelig under 20 den første natten, men da reveljen gikk, viste det sig at alle ennu sov trygt i sine poser, og ingen hadde frosset, derimot var det mange som hadde svettet.» (Nå fyres det ikke om nettene.)

Været på den første leir var utmerket. Av program nevnes skiseiling i blåsten på vannet, det gikk fint. Bikkjekjøring med pulk og kjelke ble også prøvet, med høyst forskjellig resultat.

Besök fra andre påskegjester var det hele tiden, og leirbål i storteltet med

ilden hengende i korga. 1. påskedag var hele bygda på speiderguds-tjeneste i stedets ærverdige kirkehus. Langturer på fjellene rundt om ble det også tid til. Stort sett slik det er i dag, men man hadde flere praktiske speiderferdigheter på programmet.

Leirsjefen Olav Næss skrev om vinterbivuakken i 1934:

«Leiren bestod av: Ett 20-mannstelt (utlånt av Hæren), to 8-mannstelt hvorav et bruktes til proviant, det andre var «befolket» av førere som lå i skinnposer (rein eller saueskinn), ett 2-mannstelt (poseturteilt), dessuten kjøkken som bestod av et svært redningsskøiteseil ophengt mellom to trær. Maten koktes på primusser med de nye Radiusbrennere. I småtelene bruktes primuslykter som foruten lys også skaffet en liten lunk i teltene. Furubar blev brukt til underlag. Teltene blev satt helt ned på grunnen (i 2½ meter sne). Under taket i stor-teltet hang en fyrrist hvori der fyrtes dag og natt. Under risten skufles der sne som glørene faller ned i, og dampen herfra stiger op og driver røken ut av en åpning i taket. Ved dårlig passet varme hendte det at der blev en del røk i teltet, men som regel blev vi holdt helt «røkfri» i sittende stilling. Soveposene bestod for de fleste av: 1 eller 2 dobbelte ulltepper sammensydd til poser, 1

7

Blåtelte.

papirpose, 1 lerretspose og ytterst 1 oljepose (melsekker lagt i linolje og tørket). Disse posene viste sig å være helt gode selv i 25 graders kulde. Ved transport (posetur) blir de for tunge, og kan da kun erstattes av skinnposer. Beklædningen bestod mest i vindklær: annorakk-langbukse, vind-voller (utenpå Selbu) samt tåladdder, disse er helt uundværlige.

Av ved bruktes mest tørr bjerk, gran lager gnister. Deltagerne skiftet med vakthold døgnet rundt. Der forekom ikke forfrysninger. Billedreportasjen gikk på samsen for filmenes vedkommende.

Kontingenenten var meget lav, kr. 20,—, alt inklusive. Statsbanene og M. R. F. gav oss moderasjon.»

**Følgende var med på den første
leiren:**

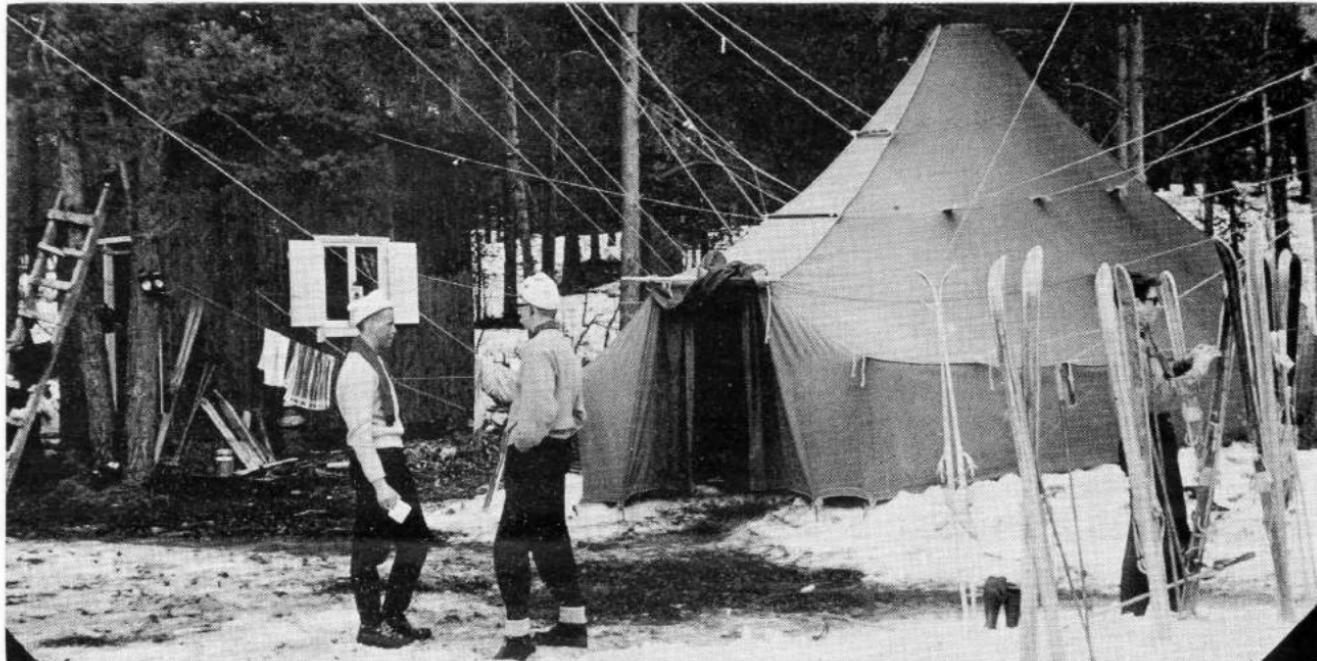
Olav Næss, Torleiv Mjaaland, Peder A. Hansen, Ivar Søvik, Lars Næss, Nic. Andreassen, Ove Walderhaug, Bjørn Vestnes, Sverre Devold, John Behrentzen, Børre Berli, Arvid Bjørnsen, Erik Løken, Carl Rygh, Hans Stensnes, Petter Giske, Betrand Jacobsen, Carl Wiik, Arne Eidem.

I 1935 deltok 40 mann og det var reportasje fra leiren i Norsk Riks-kringkasting. Ålesund speiderguttavdeling fylte 25 år i mars 1936 og man aktet å satse stort med å innby gutter

fra hele landet til påskeleiren, noe som ble kunngjort i «Speideren». Men dessverre, Olav Næss flyttet fra Ålesund og det var ingen som hadde anledning til å påta seg arbeidet med leiren.

Etter freden i mai 1945 kom speiderarbeidet raskt i gang og lederne snakket alvorlig om å arrangere vinterleir i påsken 1946. Og det ble leir, tanken

**Pittsburg og Blåteltet i 1963
med Ole Ringdal og Johnny Stette
i forgrunnen.**

hadde ligget latent i 10 år og ivrige deltakerne sto i kø for å bli med. Det var rasjonering med mange vanskeligheter, men det skremte ikke de 22 som dro avgårde. Av disse var fra Alesund:

Carl Rygh, leirsjef, Peder A. Hansen, Bjørn Vestnes, Kåre Ottersen, Rolf Strømsheim, Torleiv Mjaaland, Ivar Ytreland, Ivar Haugen, Karl Waldershauig, Egil Molvær, Roar Starheim, Kåre Bjørnsund, Christian Larsen, Arne Engeland, Andreas Ulvestad, Odd Devold, Einar Olesen og Anders Strømsvåg.

Og så var det gjort, 27 leire på rad er avholdt fra 1946, og nå er vi klar til å ta fatt på leir nr. 30, i 1973!

Ca. 450 gutter og voksne menn vil da ha opplevd vintereventyret på Lesjaskog i påskehelgene og over 60 stykker har etter jubel-leiren 5 leire eller flere. Olav Næss og pionérerne fra 1934 viste veien. 1946-karene hadde viljen til å fortsette, Peder A. Hansen skapte kontinuiteten, og dagens unge aktive ledere har bevist at speider-leiren hadde livets rett, og ikke var noe som ble arrangert av gammel vane. Vinterleirene på Lesjaskog er enestående i sitt slag, makin finnes ikke; «leve leiren på Skogen»!

sv.fr.

Kort oversikt fra 29 vinterleire:

- 1934: 20 deltagere. Palmesøndag 25. mars ankommer de første «pionérer» til Lesjaskog. Skjærtorsdag 29. mars åpnes leiren av Olav Næss.
1935: 40 deltagere. Det første innslag i NRK er fulgt av mange.
1946: 22 deltagere. Nystart etter frigjøringen.
1947: 25 deltagere.
1948: 33 deltagere.
1949: 33 deltagere. De «kvite huene» med dusker dukker opp.
1950: 34 deltagere. Rød-duskene for 5 leire gjør sitt inntog.
1951: 35 deltagere. Grønnteltet reise for første gang, pionérteltet knappes fortsatt.
1952: 34 deltagere.
1953: 37 deltagere. Grønndusk for 10 leire utdeles. Digervarden nås av leir-deltakere.
1954: 37 deltagere. Blåteltet er nytt, dette telt er også konstruert av PIT. Norsk Speidergutt-Forbund tar opp film fra leiren.
1955: 39 deltagere.
1956: 40 deltagere.
1957: 45 deltagere. Halm-bolster brukt for første gang. Elektrisk lys!
1958: 37 deltagere.
1959: 45 deltagere.
1960: 45 deltagere. Utrolig nok, nesten snøbart, «Sommerleiren».
1961: 44 deltagere.
1962: 43 deltagere.
1963: 44 deltagere. «Pitsbu» bygget for å ha utstyr i.
1964: 45 deltagere.
1965: 40 deltagere.
1966: 37 deltagere. Minneplate over Peder A. Hansen (PIT) avduket.
1967: 40 deltagere.
1968: 43 deltagere. 25. vinterleir på Lesjaskog. Leirbanneret innviet.
1969: 39 deltagere.
1970: 36 deltagere.
1971: 40 deltagere.
1972: 44 deltagere. For 29. gang låner Erling Nerigård oss leirplassen, og så:
1973: Skjærtorsdag 19. april åpnes den 30. leir!

Omkring luer og dusker

På et komitémøte foran leiren i 1949 foreslo Kåre Ottersen at deltakerne skulle bære «kvite huer», og slik ble det. Hans mor Fanny Ottersen strikket den første luen (som Kåre har ennå). Videre ble det besluttet at hvite dusker skulle markere antall år på «Skogen». Men allerede i 1950 ble det rød dusk for 5 leire, Pit Hansen (7), Bønna Vestnes og Rolf Strømsheim var de første som fikk farget dusk. PIT var ellers den første som bar grønn dusk, året var 1953, senere gul for 15 leire og blå dusk for 20 leire. I 1968 ble det bestemt at duskenes farve skal være hvit, rød og grønn.

15 leire tilsier grønn og rød dusk, 20 leire kvalifiserer til to grønne dusker o.s.v. Kjempedusker i samme farger er satt på Lesjaskogbannerets stang fra 1968.

Rød-dusker på Lesjaskog 1934—1972:

1948: Peder A. Hansen .	5. Ålesund
1949: Kåre Bjørnsund	5. »
1950: Bjørn Vestnes	5. »
Rolf Strømsheim ...	4. »
1951: Arne J. Gundersen .	5. »
Olav Løken	3. »
1952: Børge Skeie	5. »

1953: Rolf Mogstad	6. Ålesund
Ole Aasen	3. »
Einar Røssak	5. »
1954: Jarle Honningdahl .	5. »
Tore Mordal	Molde
Kåre Ottersen	5. Ålesund
1955: Harald Larsen	7. »
Harald Torsvik ...	5. »
Per Oscar Garshol .	5. »
1956: Jarle Brandtzæg ...	1. »
Arve Fiskerstrand .	6. »
Odd Svein Kalvø .	1. »
Jan Krohn	5. »
Per Westre	3. »
1957: Magne Skudal	1. »
Karl-Petter Slønning	4. »
Arvid Thalberg jr. .	3. »
1959: Oscar Rinnan	5. »
1960: Jan Ekornaas	9. »
Lars C. Storhaug jr.	4. »
1961: Nils-Erik Kristensen	5. »
Werner Osvold ...	4. »
Terje Johannessen .	5. »
1962: Ove H. Farstad ...	10. »
1963: Bjørn Drablos	5. »
Asbjørn Mogstad .	6. »
Terje Strøm	17. Oslo
Sverre Fridsvold ...	17. »
1964: Finn Strømme	10. Ålesund
Einar Espeseth	10. »
Harald Ratvik	5. »
1965: Jan Harald Pedersen	5. »
Kåre Olsen	10. »
Kåre Flatmark	4. »
1966: Johnny Stette	9. »
Karsten Lilleheim .	9. »

1967: Olav Drablos	5. Ålesund
Oddbjørn Monsen .	1. »
1968: Harald Barstad ...	6. »
1969: Arve Ottersen	5. »
Peter-M. Michaelsen	6. »
Dagfinn Ratvik .	1. Nørvasund
Lars Brevik	Molde
1970: Odd-Arne Sivertzen	5. Ålesund
Hans-Peter Kaaresen	5. »
Per Sigurd Heggem	5. »
Odd J. Gjørtz	10. »
Olaf Alvik	10. »
1971: Kåre Uri	6. »
Rune Skarbøvik ...	5. »
1972: Stein O. Lundgreen	Molde
Kjell Standal	4. Ålesund
Stein Erik Skogeng	5. »

Rød-dusker fikk de første i 1950, det vil si at Kåre Bjørnsund bærer 5 hvite dusker i sin lue.

I alt 60 deltakere med 5 eller flere leire pr. påsken 1972.

Grønn-dusker 1934—1972:

1953: Peder A. Hansen .	5. Ålesund
1955: Rolf Strømsheim ...	4. »
1956: Olav Løken	3. »
1961: Arve Fiskerstrand .	6. »
1968: Ove H. Farstad ...	10. »
1968: Sverre Fridsvold ...	17. Oslo
1971: Harald Ratvik	5. Ålesund

9. og 10. Ålesund og 1. Nørvasund er KFUM-enheter.

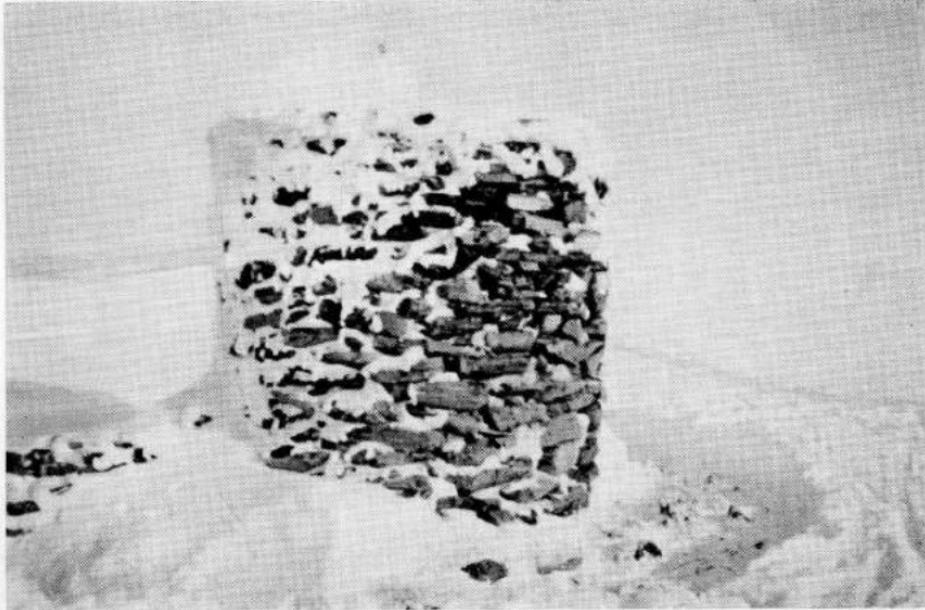

11

Speiderlytta ved Brusdalsvannet, 5. nov. 1971. Bak: Per Westre, Arvid Thalberg jr., Pål E. Skaare, Nic. Andreassen, Rolf Strømsheim, Harald Ratvik, Espen Devold, Arve Ottersen, Anton Eriksen, J. Kray Iversen, Terje Johannessen, Asbjørn H. Johansen (over ham Dagfinn Ratvik) og Bernhard A. Struck. Midtre rad: Jarle Brandtzæg, Karl-Petter Sløning, Kåre Bjørnsund, Jarle Honningdal, Kjell Standal, Per Oscar Garshol og Hans-Peter Kaarsen. De 6 i fremste rad: Ola Aslev, Per Sig. Heggem, Odd J. Gjørtz, Stein-Erik Skogeng, Arve Fiskerstrand og foran ham Albert A. Bjørnsund. Til stede, men ikke avbildet: Jan Hoff, Karsten Lilleheim, Hans Emil Ratvik, Bjørn Vestnes, Tor Hoff, og fotografen Sverre Fridsvold.

«Lesjaskogens 34 på topp» 1934-1972:

Peder A. Hansen	22 stk.	1934-1965
Rolf Strømsheim	14 »	1946-1968
Sverre Fridsvold	14 »	1959-1972
Harald Ratvik	11 »	1960-1972
Olav Løken	10 »	1947-1956
Arve Fiskerstrand	10 »	1952-1961
Ove H. Farstad	10 »	1958-1968
Karl-Petter Sløssing	9 »	1953-1961
Lars C. Storhaug jr.	9 »	1956-1964
Karsten Lilleheim	9 »	1960-1971
Terje Johannessen	9 »	1957-1972
Johnny Stette	9 »	1961-1972
Jarle Brandtzæg	8 »	1952-1959
Einar Espeseth	8 »	1960-1968
Arve Ottersen	8 »	1965-1972
Asbjørn Mogstad	8 »	1958-1969
Bjørn Vestnes	7 »	1934-1952
Jarle Henningsdal	7 »	1950-1956
Einar Røssak	7 »	1949-1956
Per Westre	7 »	1951-1958
Odd-Arne Sivertzen	7 »	1966-1972
Hans-Peter Kaaresen	7 »	1966-1972
Per Sigurd Heggem	7 »	1966-1972
Per Oscar Garshol	6 »	1951-1956
Harald Larsen	6 »	1950-1956
Harald Torsvik	6 »	1951-1956
Arvid Thalberg jr.	6 »	1953-1959
Kåre Ottersen	6 »	1946-1959
Oscar Rinnan	6 »	1955-1960
Jan Ekornaaas	6 »	1956-1962
Werner Osvold	6 »	1957-1962
Kåre Flatmark	6 »	1961-1966
Peter-M. Michaelsen	6 »	1965-1970
Rune Skarbøvik	6 »	1967-1972

DIGERVARDEN, 1780 meter over havet

Digervarden ligger 1780 meter over havet rett syd for Lesjaskogsleiren (612 m.o.h.) 12,5 km i luftlinje, ca. 31 km's tur, høydeforskjellen er nesten 1170 meter.

Til påsken 1971 forelå et nytt kart fra Geografisk oppmåling i målestokk 1 : 50 000 som avløsning av eldgamle unøyaktige kart over området. Det tok lang tid før speiderne nådde Digervarden; manglende gode kart,

ikke klaff med vær og føre, og sist men ikke minst: tungt upraktisk skiuutstyr var årsaken. I begynnelsen av 1960-årene slo de lette langrennskiene med rottefellabindingen gjennom, og det kom mer fart i turgåingen. Etter at 7-årsplanen ble gjennomført i 1953 var det lite prat om Digervarden, noen «slengere» fant veien. Men i påskehelgen 1966 lå alt til rette. Strålende sol, silkeføre og nok snø. Tallenes tale viser at Digervarden fremdeles trekker folk til seg.

Medlemmer av «Digervarden High Society» fra 4. april 1953:

Rolf Strømsheim	1953
Christian Larsen	1953
Kåre Bringsvor	1953
Karl-Petter Slitting	1953
Jan Krohn	1953
Kåre Mordal	1953
Arve Fiskerstrand	1955
Per Westre	1955
Harald Larsen	1955
Jarle Brandtzæg	1955
Terje Holm	1960
Rasmus Rønneberg	1960
Per-Olav Henriksen	1964
Stein Arild Waagbø	1964
Birger Hammerås	1964
Harald Ratvik	1966
Olav Drabløs	1966
Pål E. Skaare	1966
Jan-Ove Fylling	1966
Sverre Fridsvold	1966
Peter-Marius Michaelsen	1966
Karsten Lilleheim	1966
Einar Espeseth	1966
Asbjørn Mogstad	1966
Ola Omenås	1966
Stein Olav Lundgreen	1966
Per Odmar Jevne	1968
Stein Gulbrandsen	1968
Odd J. Gjørtz	1968
Olaf Alvik	1968
Bjørn Hansen	1968
Espen Devold	1970
Knut Lien	1970

Håkon Horn	1970
Per Sig. Heggem	1970
Terje Johannessen	1970
Albert Bjørnsund	1971
Odd-Arne Sivertzen	1971
Jan Hoff	1972
Petter Dybedal	1972
Tor Hoff	1972
Jan Gjærde	1972
Erik Pedersen	1972
Arne Fagerhaug	1972
Arne-Dag Gjærde	1972
Stein Erik Skogeng	1972

Pr. Påsken 1972:

1953	6 mann
1955	4 »
1960	2 »
1964	3 »
1966	11 »
1968	7 »
1970	8 »
1971	5 »
1972	16 »

46 mann har vært på toppen.

I 1953 tok karene seg fram til Vardens topp gjennom Grøndalen, denne brukes nå på returnen. Oppover går «Skiuløypa» til skoggrensen og derfra legges kurset over Skarvehøene. 6–7 timer på godt føre er rimelig tid på hele ekspedisjonen. God tur!

13

«Maiken» Michaelsen, «Pit» Hansen og «Kakken» Lilleheim.

Mer fra 29 vinterleire på Lesjaskog:

Dette er noen supplerende, spredte glimt til det som ellers befinner seg mellom permene i minneboken «PIT». Olav Næss var leirsjef i 1934 og 1935, i 1946 Carl Rygh. Han hadde hjelp av Bjørn Vestnes, Peder A. Hansen og Kåre Ottersen som også var med i leirkomiteen de nærmeste årene. I 1949 ble Peder A. Hansen, PIT, oppnevnt til leirsjef, noe han var på 16 leire. I 1965 assisterte han den nye sjef med arrangementet av vår 22. teltleir. En leir som dessverre skulle bli PIT's siste.

Minneplaten avduket i 1966.

En uke etter sin 52-årsdag, nærmere bestemt den 30. juli 1965 ble han drept i en trafikkulykke ved Valle-skiftet i Skodje. Han kom på moped fra Glømset, ut på Europaveien hvor han ble påkjørt av en lastevogn. Sterkt skadet døde han på sykehuset i Ålesund. PIT var speider i over 40 år og leder i en 30-årsperiode i 5. Ålesund foruten at han hadde verv i avdeling og krets. Ved åpningen av vinterleiren 1966 ble det avduket en vakker minneplate over PIT HANSEN, som mer enn noen annen har æren for at påskeleirene har blitt det de er. Sist i 40-årene sluttet Rolf Strømsheim seg til leirkomiteen og han var fast medlem av staben til og med 1958-leiren.

Rolf
Strømsheim

Peter-Marius Michaelsen var leirsjef i årene 1965—1970, på 6 leire, i 1971 er det Karsten Lilleheims tur og i 1972 var Harald Ratvik leirens leder assistert av Hans-Peter Kaaresen og Kjell Standal.

Utstyret før 2. verdenskrig (årene 1934 og 1935) omtales på annen plass i boken. I 1946 ble Brunteltet og Svarteltet overtatt fra militæret. Brunteltet var pionérenes kjøkken til og med påsken 1962. Svarteltet disponerte de «grønne» senest i 1965, året før den store «Lesjaskogs-syka». Fra og med 1966 er matstellet felles. Svarteltet og Bua er nå kjøkken. Sist påske bruktes papptallerkner og ens bestikk, arbeids-sparende og renslig. Året 1967 overtok Brunteltet som «leirbåls-forberedelses-sted» for den ene av patruljene i Grønnteltet, som inntil da hadde benyttet NSB-stasjonen på Lesjaskog til dette formål. Men stasjonen har ikke fast betjent lenger. Først i 1960-årene nedla Hotell Mølmen driften (var dog oppe i påsken 1972, forestår et «come back»?) og forhåndsgjengen (pionérene) mistet sitt

Pionerene 1963:

Bak: Kjell Dybvik, Jan H. Pedersen, PIT, Lars C. Storhaug og Harald Ratvik.
Knestående: Bjørn Drabløs, Leif Bugge Årøe, Karsten Lilleheim, Per-Anders Havnes og Patrick Vaughan Young.

husvære de 2–3 første nettene mens leiren reises. Høsten 1962 avtalte man med Erling Nerigård som satte opp ei bu (som speiderne eier) på sin eien-dom, og i påsken 1963 ble den tatt i bruk. I dag kalles den «Bua», i mellom «Pitsbu» etter en tid å ha båret navnet «Pittsburg». Foruten å være hovedkvar-ter fra pamehelgen av, brukes den til å oppbevare utstyr i. Tidligere var alt plassert på låven til Erling Nerigård (ikke langt fra stasjonen). Under spesielt kalde dager kan den ikke-vinter-isolerte Bua lett bli varmestue, dette har dog ikke vært noe problem på de 10 leirene som har vært avholdt

Flamme rød!

siden Bua bygdes. Propangassen kom til Lesjaskogsleirene i 50-årene og den holder stillingen. Ovnene fra Svart-teltet står i Pitsbu og gjør god nytte for seg med furuved. I Korga brukes kun bjerkeved, det går med en drøy favn hver påske. Under leirbålene, særlig ved de 3 åpne i Grønnteltet må det være tørre tynne skiver, ingen ulming takk! Og snø må skyfles på, da driver dampen røyken ut. System-Lesjaskog» er inspirert av Hæren, knappeteltene forutsatte hengende varmekorg. Etter krigen tok militæret i bruk telt med ovn som teltstang, de såkalte «svensketelt», en type som brukes anno 1973.

A propos leirbålene; for mange leirens høydepunkt, så var det Rolf Strømsheim som ledet disse fra 1946 til og med 1958. Senere har Arve Fiskerstrand, Werner «Totto» Osvold, Lars «Larris» Storhaug, Karsten «Kak-ken» Lilleheim, Peter-Marius «Mike» Michaelsen og Hans-Peter Kaaresen prøvd å få opp stemningen. 225 mennesker samtidig i Grønnteltet en gang midt i 1950-årene. To til to og en halv time varer de åpne leirbålene, patruljene skal minst ha en halvtimes innslag hver. Onsdag er det internt leirbål i Grønnteltet, årets sanger har generalprøve, 1. påskedag er leirdel-takerne i Blåteltet, til «repriser» og en ekstra godbit.

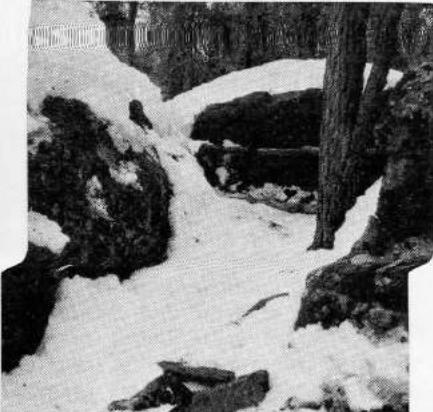
Påsken 1960 var siste året deltakerne

Grønnteltet.

fulgte gjestene til jernbanen; til «Linja», etter leirbålene i Grønnteltet; det var ikke alltid lett å få sagt farvel! I 1961 var været så surt og kaldt at speiderne ble sittende igjen i teltet, og slik har det blitt siden. Mat og drikke fortærer før posen inntas. Noen av gjestene inviteres til etter-pålag i Blåteltet, ca. klokken 0.00 synges de besökende hjem igjen.

Seilmakerforretningen Johan Madsen & Co. i Alesund sydde i 1951 Grønnteltet og i 1954 Blåteltet etter model-ler av PIT. Han konstruerte teltene som henger i barduner, ikke en stang. Foran påsken 1972 ble de impregnert og seilmaker Madsen mener teltene ennå kan brukes i mange år. Det var

Stokken.

en egen sjarm å kneppe sammen telt av duker, det ble heist opp etter hvert som dukene kom på plass. Men slitsomt arbeide. Utett under vanskelige værforhold, mye snø tyngt kraftig og skapte problemer. De teltene som anvendes i dag er strømlinjeformede og minner om to skuter i frisk seilas. Vriene situasjoner har forekommert med de helsydde teltene også, men de har vært forholdsvis enkle å mestre.

Glad kampioner-kontingent i 1964.
Per Knudsen, Terje Aastorp, Thor Foseid, Per Sletholt, Per Nordli, Per Olav Henriksen og Sverre Fridsvold «Kalle».

Påsken 1956 var siste gang furubaret omhyggelig ble stukket på plass. I 1957 kom det halm til madrasser, og underlagsbaret på snøen trengs ikke plasseres så omstendelig som før 16-17 år siden. Guttene bruker i dag 2 soveposer eller 1 pose hvis man har av de siste fjellposene, papirposer og lerretsekker forsvarst stort sett for

~~at de ikke skal 1957 er ikke ha~~
merkelsesverdig fordi man skaffet seg elektrisk lys, i all enkelhet fra et batteri.

Deltakere i påskeleirene har kommet fra de fleste av landets kanter, selv

om Molde, Kristiansund og Kampen i Oslo er hovedleverandører av ikke-ålesundere. Danmark, England og U.S.A. er også representert. Alle har de stiftet bekjentskap med Stokken på Latrinehøgda. Maken til do finnes neppe i vårt land, det er spunnet mange «ender» om dette fenomenet. «Sjiprat» fra Latrinehøgda og «Ridder» av samme er noe av det som huskes. Sangene forteller ellers sitt.

Andre kjente begrep er Grønnesætra (mange skiløperes mål(!) sydvest for leiren og Grøndalsetra videre sydvestover. Hurjonfjellet, Skarvehø, og

ikke å forglemme Digervarden, ligger også syd for leiren. Størhø nord i dalen har hatt speiderbesøk, selv om færre nådde dit i senere år. Skriuløpet; storslalåmrennet fra Hurjonfjellet til Grannvesetra hadde år om annet «kvit-huer» som deltakere, det er uforglemelige minner. I 1970-årene er rennet blitt arrangert ved Saga-inn på Bjarli, skiheisen her «trekker». I noen tid har påskeaften

vært leirens badedag i «Banken». Sist leir lot dette seg dessverre ikke ordne. Høsten 1972 ble det nye Samfunnshuset ferdigbygget (ikke langt fra leiren) og framover burde «laugingen» ordne seg.

Speiderbønnen avslutter alltid høytids-gudstjenestene i den vakre Lesjaskog kirke, her kunne kanskje Leiren markere seg bedre.

Allerede i 1935 var speiderleiren

«godt stoff» i NRK, senere er påske-eventyret ofte blitt presentert i radioen, og i fjernsynet da dette kom for alvor. NSF's film fra 1954 er god propaganda for vinterspeiding og har vært vist mange steder i landet. Finn Ottersen laget filmen. Pressen har alltid viet leiren stor oppmerksomhet, ikke minst ved de mange jubileer. Mer som burde nevnes? La oss ikke glemme Lesjaskogsbanneret, innviet i 1968. Meningene er delte, skal «Lesjaskogsgjengen» gå under denne fane på St. Georgsdagen eller ikke? Det har vært gjort og blir kanskje gjentatt? «Kardinalen» er en kjent person. «Gården» på nordsiden av veien, ikke langt fra leiren, hvor «ho» Magni L. Hurlen med flere damer har residert i de siste 8 påskene skal ikke forbigoas. Den betød mye etter PIT's bortgang, da det gjaldt å sikre leirens fortsatte eksistens. Diverse erkjentlighetstegn er utdelt i årenes løp, selv om duslene er og blir Leirens hedersmerke. «Vannhentere og vedhoggere» er trekk i leirbildet. 25–30 minusgrader har forekommet, plakat med «nei, vi

Forhåndsgjengen 1972:

Stående: Per Sig. Heggem, Arve Ottersen, Albert A. Bjørnsund, Kjell Standal, Harald Ratvik og Hans-Peter Kaaresen.
Foran: Sigurd Opskar, Terje Johannessen, Tor Hoff, Stein-Erik Skogeng og Jan Hoff.

fryser ikke» ble slått opp for å berolige engstelige besøkende. «Morgenbrølet» har lydt fra Grønnteltet i 17-18 år. I mange år har «Gjengen» sunget leirsangen og årets patruljesanger på St. Georgsdagsfeiringen i Ålesund, det er ikke alltid like morsomt å være «synger» eller lytter. Men svært ofte knallsukcess.

Epilog

I 1972 besluttet Norsk Speidergutt-Forbund å sløyfe avdelingsleddet i organisasjonen, med virkning fra 1. januar 1973.

Såvidt vites opprettholdes, av praktiske grunner, Ålesund speidergutt-avdeling ut året 1973. Dette betyr at det tidligst ved 40-årsjubileet 11. april 1974 kan bli noe av det som er foreslått å være «Vinterleiren — Lesjaskog», en egen selvstendig organisasjon.

Dette skrives i begynnelsen av mars 1973, i den mest snøfattige og milde vinter i manns minne. Blir det en ny «sommerleir» på Lesjaskog? Med 2. påskedag på St. Georgsdagen 23. april er mulighetene for det ganske store. Blir det «trippeljubileum, «3 × 10»? Får Terje Johannessen, Karsten Lille-

Carl Rygh.

Peter-Marius Michaelsen.

Karsten Lilleheim.

19

heim og Johnny Stette Grønndusken? Og Rød-dusker? Følger Espen Devold, Jan Gjærde, Petter Dybedal (Skougum) og Pål E. Skaare (Kampen) opp? Det sies at 17. Oslo blir endel i år, i alt har 33 speidere fra denne gruppe deltatt i årenes løp.

Minne-boken, eller heftet om man vil, PIT utgis under 30-leirs-tilstellingen i «Ivar Aasen» fredag 30. mars 1973 — en aften som sikkert blir minneverdig. Påskeleirdeltaker i 1947, NSF's Jamboreegeneral for 1975 Odd Hopp, er blant de som har tilsagt sitt nærvær. Endel vil sikkert savne ting av interesse i denne boken/heftet, det får

om mulig rettes på når fremtidige sanger trykkes for innklebning. Med så mye navn og tall hentet frem fra forskjellige gjemmer, er det uunnngåelig med feil og mangler.

For noen av sangenes vedkommende mangler melodianvisning; det har ikke lykkes oss å få lokket tonen frem, ikke i første omgang, i hvert fall.

500 stykker PIT trykkes. Det er muligheter for at sangene i overskuelig fremtid samles i et eget hefte (som isåfall også får navnet PIT), det får tiden vise.

Takk for følget!

Sv.Fr.

17. OSLO HILSER VED JUBILEET

20

Bak: Pål E. Skaare (5. i 73) og Steinar Fjeld. Midtraden: Pål Gulbrandsen, Per-Olav Henriksen (4. i 64), Per Sletholt (4. i 65), Per Knudsen (4. i 64), Per Nordli (4. i 73) og Kjell Arnesen. Sittende: Sverre Fridsvold, Magni L. Hurlen og Terje Strøm (5. i 63). Hjørnebildene: Øverst til venstre: Per Looy Nielsen, øverst til høyre: John E. Eriksson. Nedest til venstre: Svein Mobakken (4. i 73), nederst til høyre: Tom L. Eriksen (4. i 69). 17. Oslo deltok 1. gang i 1959.

PATRULJENE PA LESJASKOG

1946—1972:

- 1946: Katt - Rotte - Mus
1947: Røyskatt - Rype - Hare
1948: Ørret - Sei - Sild
1949: Moskus - Isbjørn - Rein
1950: Gråbein - Mikkel - Pingvin
1951: Ørn - Hauk - Falk
1952: Bjørn - Gaupe - Jerv
1953: Gribb - Fasan - Kalkun
1954: Trane - Hegre - Skarv
1955: Stork - Struts - Pelikan
1956: Mår - Oter - Bever
1957: Gjøk - Trost - Stær
1958: Dådyr - Neshorn - Flodhest
1959: Flamingo - Tjeld - Terne
1960: Kamel - Sjakal - Hyene
1961: Løve - Lama - Kenguru
1962: Ekorn - Tiger - Panter
1963: Kolibri - Alker - Skarver
1964: Mammut - Ozelot - Bøffel
1965: Enhjørning - Kentaur - Pegasus
1966: Pingvin (II) - Hvalross - Isbjørn (II)
1967: Pelikan (II) - Stork (II) - Struts (II)
1968: Svane - Gås - And
1969: Elg - Rein (II) - Hjort
1970: Sjiraff - Krokodille - Elefant
1971: Luna - Apollo - Gemini
1972: Hai - Uer - Hyse

HYMNE TIL LESJASKOG - 1968

(Mel. Danke ...)

Lesja du var vårt vinterrede,
Lesja i femogtue år.
Lesja i gjennom sorg og glede,
vinterleiren vår.

I fredsjamboreen 1947 i Frankrike

var det en fransk leirbålsang «Sur le Mond» som slo godt an. På denne melodi laget Egil Rossbach (Kristiansund N) og Rolf Strømsheim påsken 1948 på Lesjaskog 1. vers og refreng til «Flamme Rød». Ved et av leirbålene i «storteltet» samme påske ble sangen urfremført av Jan Lundberg 1. Volda.

Senere forfattet Egil Rossbach 2. vers. Hele sangen ble presentert av 1. Volda ved et av fellesleirbålene på landsleiren i Mandal 1948.

FLAMME RØD

Når dagen svinner
se speiderbålet,
bli med i speiderbrodres krets,
for bålet minner oss om det målet
som vi har satt —
vi er tilfreds.

Refr.:

Flamme rød, flamme rød,
gi oss gled, gi oss gled,
flamme het, flamme het,
ja vi vet, ja vi vet,
rundt ditt bål, rundt ditt bål,
blir vårt mål, blir vårt mål,
lyde speiderlovens bud.
Flamme skjønn, flamme skjønn,
må vår bønn, må vår bønn,
bli en takk og pris til Gud.

Ved speiderbålet
vårt brorskap herdes,
her deltar alle jordens folk.
Det er det samme
hvor vi enn ferdes,
ved speiderbålet
trengs ingen tolk.

LEIRSANGEN - BJØRN 1952

(Mel. Bruder auf ... Jamboree 1951)
Vi er speidere på Lesjaskog,
Vinterleiren lokket oss og hit vi drog.
Her vi koser oss og bor i telt.
Vinterspeiding er vårt rette felt.
— På fjell og vidder
vi fryder oss og glir avsted
mot høydene i sol og sne,
kom og bli med.

— Vi samler minner
som hjelper oss på fremtids vei
og kvikker oss når vi blir lei
i vårt arbeid.

21

REIN 1949

Rein-patruljen til Lesja drar,
masser av klær vi med oss har.
Moskus og Isbjørn er ingen ting
når reine-gutta kommer i sving.

Rop: Rein sne, rein sne
ønsker vi å se!

MOSKUS 1949

For oppå Lesjaskogens snø
har vi flere kasser brø'
til å mette våre sultne mager med.
Og vi danner kun karré
mellom snaue palmetre
det skal kuler til å slå en moskus ned.

MOSKUS-PARODI

Every night at half past two,
when we crawl in the igloo,
after looking for a girl
she was so sweet.
By the light of candle bluss
Pit is waiting there for us
— når vi kjeme seine inn frå vegen
heim.

GRÄBEIN 1950
(*Mel. «Gamle Svarten»*)
Gamle Gräbein på Lesjaskogen trives,
Gamle Gräbein,
her tiden skal fordrives,
Med sang og leirbåskvelder,
ikke jenter og hoteller
Slapp av Gamle Gräbein, du er fri.
:/: Slapp av, slapp av,
se på Pingvin og Mikkel Rev :/:

MIKKEL 1950
(*Mel. «Bjelleklang»*)
:/: Påskeleir, påskeleir,
her er Mikkel med,
på Lesjaskog vi samles her
i mye sol og sne. :/
Vi lusker og vi traver
den hele dagen lang,
over hele fjellet høres glad vår sang.
Påskeleir, påskeleir,
her er Mikkel med,
på Lesjaskog vi samles her
i mye sol og sne.

PINGVIN (I) 1950
Hele Pingvin-kullet samlet er
på Lesjaskog i år,
og vi rodde og vi famlet
for å nå vårt store mål.
Sol og påskesne, allting tar vi med
av naturens fred
på vei mot fjellets topp.

1952: HØYT OPPE PA LESJA
(*Mel. «Høyt oppe på berget»*)
Høyt oppe på Lesja
hvor speiderne bor.
Her trives vi alle
fra sør og fra nord.

I snø og i kulde
i sol og i blest.
Her samles vi alle
til vinterens fest.

Til høyfjell og vidde
fra byen der vest.
Med liljen som merke
vi kommer som gjest.

Vi teltene reiser
blant Lesjaskogs trær.
Her lever vi livet
vi liker oss her.

Når kvelden den kommer
med stillhet og fred,
vi samles i teltet
og kveiler oss ned.

For rundt speiderbålet
vi synger i kor,
og sender en tanke
til far og til mor.

GAUPE 1952
(*Mel. Der gingo tri jentor . . .»*)
Vi gauper her oppে på Lesja,
i skogen omkring drar på rov.
Men bjørnene får ikke noe
og heller ei Jervene små
Tra-la-
Nå samles vi i fred, i ro,
fordragelighet,
rundt leirbålets flamme
vi slår oss ned.
Vi traller glad vår sang
til livlig gitar klang.
La verden gå sin skjeve gang.

JERV 1952
(*Mel. «For gåsa og katten»*)
På Lesjaskog i vinterleir
Vi kommer fra Ålesund
og så er der en fra Molde
og en ifra Danmarks land.
Vi farter på ski i skogen
den deilige dagen lang
og så har vi presentert
Jervepatruljens sang.

1952, JERV-PARODI
Litt mix-max fra Ålesund og Molde
og litt ifra Danmarks land,
har stevnet hverandre møte
og sitter her hand i hand.
De hadde hverandre lovet
det reneste villmannsliv,
men rett som det er når det blåser,
de svaier som tynne siv.

GRIBB 1953
(*Mel. «Vi er norske gutter vi», «En gammel munk gikk ut . . .»*)
Vi er leirens Gribber vi
vi er leirens gribber vi.
Store Gribber,
griske gribber.
Det er vi.
«Tror dokke ja»
Men,
Vi Gribber vi er kjent som pionerer.
Vi hogger bar og reiser store telt.
Om sydens paradis vi fantaserer,
Men Lesjaskogen er vårt rette felt.
Rette felt — bo i telt.
Vinterspeiding er og blir
vårt rette felt.

1953, GRIBB-PARODIER

(Mel. «En fattig munk»)

Arve Fiskerstrand sang:

Jeg er jo slik en stille, rolig type,
så disse klager kommer ei meg ved.
En gang i mellom fanger jeg en rype,
men jeg får ha min pike helt i fred.
Helt i fred — — —

Nikke Skeie sang:

For leirens grenser har jeg lært
å kjenne,
for jeg har sprella det jeg kunne før.
På «linja» broene jeg måtte brenne,
for Bønna jagde jentene på dør.
At han tør, at han tør,
jage vakre moldejenter slik på dør.

Simen» fra Molde sang:

Ta henda opp av lomma er ei plage
det har jeg her i leiren fått erfart,
i lomma har de vori alle dager
og i lomma trives henda det er klart,
hold dem der, hold dem der
hendene i lomma trives mer og mer ...

Kalkunene sang:

Å dette feltet opp på Ansett ligger
hvor folkeskolepikeiene har bo
og dit da gjerne gribbene de higer
og strekker ut sin lange griske klo,
16 år — barnerov
synes ikke de at denne er for grov ?

Rop: Gribbi grev i gammal grjot
etter lik og annat skrot.
Skremd fasan og feit kalkun
flaksar redd til eige tun.
B-ø-ø-h

KALKUN 1953

(Mel. «På låven sitter nissen ...» og
«For midt opp på hodet»)

Det er så langt fra vinterleir
til vinterleir,
men jommen kom den likevel.
Vi kalkuner vi flakser ut av våre reir,
og vonar på eit fagert veir.
— For kalle, kallekunner
vi trives her i leir.
På tross av Oles luner
vi går fra seir til seir.

Men rundt omkring i teltet
sitter gribbene,
spiser ribbene av fasanene.
Ingen regner med den stolte fuglen
som river ned de store planene.
— For kalle, kallekunner
vi trives osv.

Rop: Ellevle kalkun kvite,
ein kalkun raud
Summa summarum
TOLV!!!

FASAN 1953

Hver en påske til Lesja vi drager,
for å hygge oss på vinterleir.
Det er sjeldent du hører oss klager,
men vi søker fasanen sitt reir.
Og når reiret vi sammen finner
slår patruljen seg samlet ned.
Rundt den deilige leirbåls flammen,
den som varmer, gir hygge og fred.

EN 7-ARS-PLAN, «TIL DIGER-

VARDEN SKULLE HAN!»

(Urfremført av Per Westre, Jarle Brandtzæg og Karl-Petter Sløssing)

Tilegnet Rolf Strømsheim,

4. april 1953

(Mel. «O Tannenbaum», «Den tapre landsoldat», «Norrafolket»)

En syvårsplan, en syvårsplan
til Digervarden skulle han
og kom han ei til varden frem,
så la han planen om igjen
En syvårsplan, en syvårsplan
til Digervarden skulle han!

::/ Det var i 46 ::/

det var i 46

at vi fikk Digervardkompleks

og spør du når det var,

du får igjen til svar:

det var i førtiseks

at vi fikk Digervardkompleks

::/ Det var i 47 ::/

det var i 47

at vi for været måtte snu,

og spør du når det var, osv...

::/ Det var i 48 ::/

det var i 48 at vi alle vende måtte
og spør du når det var, osv...

::/ Det var i 49 ::/

det var i 49 at vi fikk alt for liten tid
og spør du når det var, osv...

::/ det var i året 50 ::/

det var i året 50

målet nok en gang ble fremtid
og spør du når det var, osv...

:/: det var i 51 :/
det var i 51

at vi ble nok en gang for sen,
og spør du når det var, osv...

:/: det var i 52 :/
det var i 52

vi langt fra Digervarden sto
og spør du når det var, osv...

:/: Det var i 53! :/ (synges «sakte»
med stolthet i stemmen)

Det var i 53
at vi fikk Digervarden se,
og spør du når det var,
du får igjen til svar
det var i femti-tre
at vi fikk Digervarden se!

(Hele Fasan-patruljen sang så):

Vi er no'n barske menn i leiren
som til slutt fikk feire seiren

Vardens topp vi fikk besette
seirens glans vi fikk berette:
DIGERVARDEN

ER BESEIRET NA!

HEGRE 1954

(Mel. *Fra Rover-moot i 1953*)
Her ser du Hegrepatruljen, Hegre-
patruljen, du kjenner vel oss? :/:

Lang i halsen
skarp i blikket
drar vi hegrrer stolt avsted.
Og mens filmen surrer
de andre knurrer
når våre stjerner går til topps
Lesjaskogen uten oss
er jo rene Chaplin uten floss.
Her har vi vårt lune reir
forkledd som speiderleir.

TRANE 1954

(Mel. «When Johnny comes marching home»)

1. vers:

Da tranene opp på Lesjaskogen kom,
hurei-hurei,
da satte de teltene på plass igjen
hurei-hurei,
de teltene plugget, og baret de hugget,
og laget til køy til enhver
slik at vi alle kunne feire påske her.

2. vers plystres

3. vers:

At skarver og hegrrer er så små,
så små, så små.
På Lesjaskog trives det kan vi godt
forstå — forstå.
De må jo her være så vi kan dem
lære, i snøen sitt reir å bygge opp
og på egne ben å stå ...

PELIKAN 1955

(Mel. «Entresangen» i «Skjonne
Helene»)

Det er ofte ynk og jammer
ifra Struts- og Storke-reir,
men vi bruker våre kammer
og får sveis på denne leir.
Pelikan — sving stolt din lue,
du er Lesjaskogens store helt.
Pelikan — du får ei snue
av å ligge i vinterleirens
store og stygge og kalde telt.

STRUTS 1955

(Mel. «Flickorna i Småland»)

Vi kom hit opp på Lesjaskog,
forventningen var stor.
Her traff vi på en Storkeflokk
som lengta etter mor.
Og da vi kom til storteltet,
da holdt vi på å snu,
for der var Pelikanene,
og du- og du- og du.
Men på tross av alle skuffeler
vi Strutser holder gøy
og når Ali Khan tar morgenbrøl
fra toppen av sin køy,
har vi Strutser pusset fjørene
og forlatt vår reir,
og drar avsted mot tindene
i all slags vind og veir.

STORK 1955

(Mel. «Eg veit et lita jente» og «Den
glade vandrer»)

Eg veit ei lita furu,
for eg kjenner a' så vel,
det er mitt likje stamtre
bort i skogen,
med grøne greine,
brune fot, og treet fer så
kraftig rot,
det vert ein gong til
underlag for nokon.

Vi storker intet arbeid skyr,
fra tre til tre vi flyr,
vi hogger ned en masse bar
og ordner leiren klar,
falleri fallera
falleri,
fallerahahahahaha-falleri fallera!
Vi storker skaffer «barn».

OTER 1956

Når speiderne drages hit etter
til sol over vidde med sne,
Så er det med smil og med latter.
Vi trives jo alle med det,
Vi oter, leirens stolte flokk
en frisk og lystig skokk,
som aldri før bever gir tapt.
Ei heller måren slu,
kan måle seg med oss,
all trenings på forhånd til tross.

MAR 1956

(Mel. «Here comes the Navy»)

Her er gutta i fra Mår,
Det er gutter som forstår,
leir å bygge, ved bål seg hygge
mer enn de fleste forstår.
Det er et uvant liv
for stakkars lille mår
som jo er vant til varme pikehals.
Men vi vover, skifte over
i fra pikehals til Lesjaskogens sno.

MAR'S OPPSANG

En munter flokk
er vår patruljes gjeng
På scena har stilt opp
en troppe med fynn og klem.
Og er du sur og lei,
så bare klem i vei:
Syng med Mår-patruljens gjeng.

Rop: Mår: Alle pikers drøm?

Ei pike svarer: A GID
en mår rundt halsen.

(Mel. «Volga-Volga!»

:/: STOKKEN, STOKKEN :/:
oh!
Stokken-stokken osv.

I 1970 var Stokken forsvunnet, og en ny måtte skaffes tilveie. Den forrige var lagt på plass i 1956 av «Kalla» — Karl-Petter Slinning, som forteller flg. i den anledning:

«Hver kveld før sengetid pleide Jan Krohn, Arvid Thalberg og Pit å avslutte dagen med en tur på Stokken. En kveld blir påkjenningen for stor

BEVER 1956

(Mel. «Soldatkoret fra Faust»)

Kraftig som torden
lyder vår beversang.
Rundt om i leiren
går den sin seiersgang.
Vimsete oter, — somlete mår,
i leiren de kryr,
i veien de flyr,
— for no'n vemmelige dyr.

og Stokken brakk, og resultatet kan alle tenke seg. Jan og Pit som ikke kunne synge laget så denne sangen:

STOKKEN (Melodi-skalaen):

Tre mann drog fra leiren i mørket ut	DO
For å sørge for naturens nødvendige sut	RE
Man kan se dem slitne opp imot stokken gå	MI
Kaffen og middagsmaten presset på	FA
Og så satte de seg godt til rette	SOL
for sin alt for tunge vom å lette	LA
under stjerners skinn de livet nød	SI
mens det fordøyde ut av baken fløt	DO
Da den midterste skulle seg trykke	DO
skjedde det en fryktelig ulykke!	SI
Med et smell så høyt sprang stokken i to!	LA
De tre satt ikke lenger på do	SOL
Bleke i trynet de mot avgrunnen datt	FA
og nedslaget tok de så skiten skvatt	MI
Da var det slutt på nydelsen min venn	RE
for de var nede på jorda igjen!	DO

GJØK 1957
(*Mel. «Sommer i Tyrol»*)
Når gjøken galen på Lesjaskog,
ja, da er det påske på ny.
Et kokko som det er futt i
fra leiren mot himlen det gjaller,
Fra byen og jenta vi drog av sted,
til leirliv i sol og i sne.
For gjøken liker å leve
og nyte skogenes fred.

Rop: Klin-kokko

26

STÆR 1957

(*Mel. «Carmen ...»*)

Påskebasillen smitter oss på ny,
gutta på forhånd har jammen fått spy
Stær, vi lukter frukten der den er,
men byttet er ei kun bær,
men deilige springmadrass
og lys på dass
det er et stærpalass.

Rop: Av trost og gauker
vi bare hauker.
Se og lær
— Av stær.

TROST 1957

(*Mel. «Hjørungavåg», «Funciculli»*)
Til vinterleiren nittensju og femti
kom gjøk og stær,
og trost
For noen av oss er det første dusken,
en liten hvit
vi fikk av Pit.
Men neste år vi vende vil tilbake
til våre reir
til denne leir.
Her lever vi som villmenn i naturen

lar skjegget gro
i fred og ro.
— Alle har vi riktig godt humør
der er det som vinterleiren gjør.
Om stær og gjøk
de driver spøk,
om enn forsøk.
Vi reiser «bost»
For her i leiren er vi kjent
som gutta i fra Trost.

DÅDYR 1958

(*Mel. «Gamle Truls»*)

I femten år her på Lesjaskog
har speiderne herjet i vei.
Fra byen ved hav vi ofte drog
og aldri av «Skogen blitt lei».

FLAMINGO 1959

(*Mel. «Vesleblakken ...» og
studentsang»*)

Kjære lille Tjeld og Terne,
hør nå litt på oss.
Her er ikke vannklossett,
her må du sitte på en kloss.
Ei en klem av mamma får du
når du går til sengs.
Sett deg heller ned og lytt
til veteraners refreg:

— Flamingo, vi gir en sjøeglad,
eigod dag
i at man venter at vi skal stri
med snø og is.
og fram til en roddusk,
dit er jo ventetiden lang,
Vi korter den av med en feiende,
rungende trallende sang.

Rop: Den var go'
Flamingo.

KAMEL 1960
(*Mel. «Waltzing Matilde ...»,
«Stormy weather»*)

Snoen var borte
sommeren var kommet alt.
Reising av telta var gjort i en fei,
Raske kameler
bolset på forhånd,
bolset på forhånd fra morgen til kveld.
Og med Yatzy-dilla
dagene de rulla hend.

Legg fra deg skinna og slapp av hos oss.
(klapp-klapp-klapp)

Gjør som vi,
Vi får allting til å gli.
Se på typen.
Han har alltid rádraget på «rypen».
Vi er no'n barske karer
vi unngår alle snarer.

Kamel-lokk:
Anna Hosianna
Higraos banana
cha-cha-cha
olé

HYENE 1960

(*Mel. «What did Deleware»*)

Blant blåbærlyng i skogen
sto telta da vi kom
Sjakalene på båsen,
Kamelene i bånd.
Slik ádsel kan vi like,
vi fant oss hver vår pike.
Slik er det her i leiren
når hyenene går løs.

Rop: Denne ene
suverene,
Hyene.

LØVE 1961

(Mel. «Dukke Lise», «Strø noen roser på den vei . . .»)
Det hendte på skogen i år seksti ett,
at snøen kom veltende ned.
Vi gutta på forhånd vi fikk det ei lett,
for telta de snodde jo ned
ned — ned — ned.
Å, som vi spadde
dag lik som natt.
Ryggen den verka,
handa ble matt.
Men løver det er vi
sterke som få,
derfor vi sier
alltid som så:
Vel,
Da var det mye bedre
på den gamle måten,
da vi på bare marka lå (og solte oss).
Ja, da var det mye bedre
på den gamle måten,
da vi jo slappet av hos oss (på tross).

Rop: L for Lauritz
Ø for Øyvind
V for Vangsgutane
E for Esso
LØVE . . .

KENGURU 1961

(Mel. «O sole mio»)
På Lesjaskogen
Kenguru'n hopper
på alle topper
fra sted til sted.
Hva er vel løve,
og nok en lama?
De kan jo prøve
å bli som oss.
Dette var første vers,

så kommer første vers.

Det lyder så:
På Lesjaskogen
Kenguru'n hopper
osv.

LAMA 1961

(Mel. «Broen over Kwai»)
Lama er leirens grever det.
Løver de før oss, snodde ned.
Hoteller og andre feller,
de unngår vi lekende lett.
For,
nok for oss er et pike-«krutt».
Vi er gutter med fart og futt.
Leirliv, solskinn, turer,
åh, hvor det er nydelig.
Nydelig — nydelig — nydelig
N y d e l i g !

EKORN 1962

(Mel. «Tina und Marina»)
Et ekorn er en gnager
som rager over skogens dyr.
Og vinterleir vi lager
til dager som eventyr.
Jo mere den behager
og dagene flyr.
Atten leirer er forbi.
Nummer nitten bygger vi,
for at alle ville dyr så små
opp mot ekorns topp kan nå.
Vi er liksom kremen
i blant vinterleirens soss'.
Kom vær med på gemen.
Kom og lær av oss.

Rop: Ekorn gnag —
jentedrag,
Hviiiii . . .

KOLIBRI 1963

(Mel. «Viva la compagnie»)

En leir her på Lesja
er slett ingen spørk,
Leve kolibriren.
Ikke for gutta fra mildere strøk,
Leve kolibriren.
Vi jobbet og bolset i gode kår,
og sikret suksesen det tjuende å.
Heia oss — heia oss
Leve kolibriren.

Alker og skarver fikk ikke madrass,
Leve kolibriren.
El heller som oss fikk de kok' i palass.
Leve kolibriren.
Vi hogde bar, det strøk med en arm,
og to stykker lå og vrengte sin tarm.
Heia oss — heia oss
Leve kolibriren.

27

— — —
Alle piker, de liker kolibri.
Alle piker de svermer for oss.
Når de ser oss blir de så ivrig,
at de nesten begynner å sloss,
både: Kari og Anne,
Birgitte og Janne,
og lille Susanne
og Lisbeth og Liss.
Foruten Agnete
Birgitte og Grethe
og Anne-Merethe,
og Karin og Kiss.

Rop: Je suis — kolibri
nous sommes — kolibrommes

SPEIDERHYTTA(Mel. «*Faria*»)

Speiderhytta e' raud min santen
 Faria
 Speiderhytta e' grønn i kanten
 Faria
 Hvite lister har den, og
 taler til oss i sitt speidersprog
 Faria, faria, faria, faria, faria,
 faria, HOI.

MAMMUT 1964(Mel. «*Gudskjelovkvelden*» og
Lilli Marlene»)

Ja, oppe på skogen i leiren ved vannet,
 fikk beffel og ozelott smertelig sanne,
 at dager i leiren kan saktens bli lange
 når mammuten stanger
 og trumper oss ned.

De sier at vi er for små til å tenke,
 men en gang kan også vi små
 bryte lenke.

Da kanskje de store
 som nå her bestemmer,
 må ligge der hjemme
 mens vi høyt istemmer:

Leiren her på 'skogen
 har jo satt sitt preg,
 på de mange gutter
 som fikk være med.

Hva gjorde det at vi ble lei
 av landevei og Ålesund-kjei,
 når påska vi fikk her
 når påska vi fikk her.

Rop: Mutt mot mutt
 jentemutt
 Mammut.

ENHJØRNING 1965(Mel. «*Min bu, min heim*» - (folkevise))

ev. «*Teddybjørnen*» - (Prøysen)
 «*Beautiful, beautiful brown eyes*»,
 «*Rundt omkring en enerbusk*»)

I blåteltet på Lesjaskog
 patrulen har sin stall, og
 Enhjørning er navnet
 som de andre lære skal.
 En gjeng av barske karer
 som har satt seg store mål.
 Og selv om vi går «dukken»
 skal vi trenes sterkt som stål.

Når leirbålet det tennes,
 og vi sitter rundt i krets,
 da lokkes fram det beste
 og vi føler oss til freds.

Kentaurer og små pegasusser
 som sitter og småhåper nå.
 Og over mot storgutta titter,
 og håper på plass i det blå.
 Men,

hogge bar og reise telt
 er ikke for de små,

Her må gutta jobbe
 til det kjennes i hver tå.

Tid'lig opp og sent i seng.
 Det er vårt refreg.
 Men :/ Ta det rolig, bli ei sur,
 det blir nok din tur. :/
 Jaa ...

ISBJØRN 1966(Mel. «*Nå skal „trettifyran“ rives*»)

Vi er Isbjørner på skogen
 og vi koser oss i telt.
 Ja, vi velter oss i snøen
 og er best på alle felt.

Både Pingviner og Hvalrosser
 de blekner bort mot oss.
 Vi er de største her i leiren,
 og de beste til å sloss.

Ja, vi er de suverene
 det er ingen tvil om det.
 Ja, vi lever her som grever,
 og det er alt vi krever

Bare se nå på vår styrke
 og den sjarmen som forslår.
 det er ingen tvil, det er vi
 som bestemmer her i år.

HVALROSS 1966(Mel. «*Jeg er havren*», «*Ola var fra Sandefjord* ...»)

Vi er hvalrosser på Lesjaskog.
 Vi på teltets høyre side bor.
 Ingen lengter hjem til far og mor.
 Her vi står og synger i et kor.

Påskens nitten sekstiseks.
 Kan for oss bli full suksess.
 Hvis vi slipper Isbjørnens pest,
 og Pingviners fest.
 Selv om vi er nye her,
 kan vi gjøre mye her,
 Skogen den blir snart utrygg,
 hvis vi skyter rygg.

PINGVIN 1966

(Mel. «Overtouren til Wilh. Tell», «Where have alle the flowers gone», «Kjør meg til kjerka» fra «My Fair Lady»)

Ping, pingping
pingpingpingpingpingpingvin.

Her er patrulen i kjole og hvitt.
Vi drar på tur for å kose oss litt.
Arbeid og slit passer ikke for oss,
kun kjole og floss.

«Tror dokke ja,» — men:

Hvem drog hit og reiste telt?
Hvor tror du din bar ble felt,
Hvem har Reid opp din seng?
Hvem gav deg påskehjem?

Jo, ping, pingping.
pingpingpingpingpingpingvin.

Pingvin er kremen her i leiren.
Gutta der borte fra det blå.
Følg med de store,
heng på i sporet,
dermed vil du toppen nå.
Tralalala . . .

Pingvin er kremen her i leiren.
Gutta der borte fra det blå.
Følg med de store,
heng på i sporet,
dermed vil du toppen,
dermed vil du toppen,
dermed vil du toppen nå.

PELIKAN 1967

(Mel. «Lille Marlene» og «You never get a man with a gun»)

Blåteltet er gammelt,
bare hull i hull.
At vi er barske karer,
det er jo noe tull.
Vi rusler inn i bua vår,
og varme får,
på fot og lår
og tar en kaffetår
før vi på stokken går.

Strutser og Storker
de strever alt de orker
og kanskje de setra når?
Men de drømmer om varden,
den store Digervarden.
Den som langt inn på vidda
så ensom der står,
og som innbyr til innsats i år.
Veteraner,
Pelikaner,
vi har vært der og skal dit igjen.
Derfor følг med de store,
ja heng deg i sporet.
vi vil lede deg frem,
vi vil løse deg hjem.
Følg de blå, du kan bli en av dem.

1967

(Mel. «Nede på stasjonen»)

Borte på stasjonen, sent på kvelden,
sitter ho Reidun og en struts,
strutsen ser på Reidun,
Reidun ser på strutsen,
smask — smask — smask.
Toget går!

«U. & F.»

STRUTS 1967

(Mel. «Her kommer guttemusikken»)

Ja vi er Strutser på 'skogen
og vi går først i sporet
Det er vi som er kremen
her på leiren vår i år.
De andre er sikkert gode,
men de går lett på hode
når vi Strutsepatrulen setter fullt i gang.
Ja, Strutsepatrulen den drager,
til Digervarden og til seier,
det er selvsagt det

papparia, papparia, pappareia
Ja, vil du opp mot toppen
må du bare følge med.

1967

HUGG VED! BÆR VANN!

VASK OPP!

(Mel. «Da lykkeliten»)

Hvem tror dere orden kom fra,
det kan vel ikke være tvil,
vil dere høre hele navnet så er
det Kakken Lilleheim.
Han var den avgjorte «diktator», og
«jabba» stok'je et sekund, det
var især den siste dagen han fikk
bruk for munnen sin.

Hvem har leirens største mage —
Kalle, Kalle, Kallemann.

Når kakaoen serveres er Kalle
straks der med sitt spenn.
Han gjør et drabelig høgg i fatet.
Der e'kke matbiten igjen.
De andre står der taus og ser på.
At Kalles vom blir brei og lang.

«O. J. G.»

STRUTS 1967

(Mel. «Edelweiss»)
Lesjaskog, Lesjaskog,
se her kommer vi Strutser.
Glad og bli',
sunn og fri,
for å løpe på ski.
Digervarden er alles mål .
Vi går av med seiren.
Lesjaskog, Lesjaskog,
Leve Lesjaskogsleiren!

30

1967

(Mel. «Snoopy, The Red Baron»)
Hvem har talekoret på leiren,
her på Lesjaskogen iår,
«Barris» er selvsagt helt i
spissen, med Fylling og Uri like bak.
Når de synger og når de prater
sannelig vanskelig å høre forskjell.
På deres glansnummer Storkesangen
Å hvor praktfull den virkelig er,
Barris, Uri, Fladda, Fylling,
hvilkent kvartett.
Det lyder flott for folk uten vett.
Platetilbudene strømmer inn,
men Barris avslår med solig sinn.

«O. J. G.»

AND 1968

(Egen melodi)

Nå er fem og tyve år gått
og vi kaller oss And.
Selv om det kan bli litt vått
så trives alle mann
And!
Her vi lever mellom trærne,
bygger våre reir.
Som no'n grever ligger vi,
på halmseng i vår leir!

SVANE 1968

(Mel. «Gjest Bårdssens Fjellvise»)
Kom lytt til en vise

fra Lesjaskogsvann
den er ikke laget av gás eller and,
men diktet på vane
av blåteltets svane
patrulen som vet hva den vil
og hva den kan.
:/: Vi kom hit på forhånd
til masser av sne
tok skuffa i handa
og spadde oss ned.
Vi ordna med baren
satte telta i stand
og laget et rede
for gás og for and. :/:

NOMADESANG 1968

Sang tilegnet «Maiken» da han holdt
«kultur-revolusjon» i Grønnteltet:
(Mel. «Vi lister oss så stilt på tå»)
Vi kom til Lesjaskog påny
og skulle holde leven
men Maiken ba oss bytte hi
og gav oss en på kjeven,
vi likte ikke orden straks
da alle planer falt pladask
nå vil vi gjøre det beste vi kan
for å redde vår helse og hjørnetann.

Vi lister oss så stilt på tå
når blåtelt-gutta sover
og stoler aldri mere på
alt det som Maiken lover.
Og når vi stikker av ikveld
da vil vi ordne biffen selv
og ber ikke Maiken om dispensasjon
til å «vese» på Bjorli bensinstasjon.

LESJASKOG-SANG 1969

Tekst og melodi av Rune Skarbøvik
Her på Lesja samles vi ved påsketid.
Det går så flott, så fint
og alle sammen er så blid,
for nå er det seks og tyve år
siden denne leiren her, den ble vår.

Og her har vi samlet på et litet fat
no'n barske karer
som aldri har hørt ordet lat,
for det er guttene på forhånd
som jobber hva de kan i rette ånd.

Leirens sjef, ja, det er lille Maike-gutt.
Han smiler, spiller, roper og synger
med den rette futt,
for iår er han blitt RØD
som mange, mange andre er blitt før.

Så til slutt en hilsen til Lesjaskog:
her ligger vi i telt

som om ikke vi var klok,
det var om sommeren, vi hesja
men nå ved Påsketid vi hilser Lesja!

ELG 1969

(Mel. «Obludi»)

:/: Lesjaskog, Lesjaskog, Lesja-
skogen, blågutta vi kommer her :/
Lesjaskogens konge, ja du kjenner
oss, hjort og rein tør ikke med oss
sloss to toa to toa. Derfor trives vi så
godt i leiren her, hvor vi kan lufte
våre store sure tær. :/ Lesjaskog,
Lesjaskog, Lesjaskogen, blågutta vi
kommer her :/ Og vil du ha no' mer?
Syng bla, bla, bla, bla, — hei.

REIN 1969

(Mel. «Amerikabrevet» og «Pippi»)
 Her er Reinpatruljen samlet,
 for å ta sin vante sang,
 når på Lesjaskog vi møtes nok en gang
 Her er lite sol og sne,
 men vi klarer oss for det,
 for på styrbord er det aldri ro og fred,
 Yeeeeeeeeeeeh

Her kommer Reinpatruljen
 tjolahop tjolahøi tjolahop tjolahøi,
 her kommer Reinpatruljen,
 her kommer faktisk vi.
 Det er ikke «illa»
 vi har jo halmmadrass og «villa»
 stokken er vår stamplass,
 ja vi liker oss på dass.

Sprang et lite reinsdyr opp mot bua
 — dunk dunk — stengt.

HJORT 1969

(Mel. «Bislet spesial» og «Det var på Capri»)

Det var en gang en liten hjort,
 som skulle til å gå seg bort,
 det var på Lesjaskog i -69.
 Han var så mager, liten klein
 folk trodde han ville bli en rein,
 men hans gevir var for staselig.

Dette var kjennetegnet, greiner,
 beinet, beundres i alle eigner —
 Lesjaskogens pryd.

Og denne hjorten
 som her er fortalt om,
 er ikke gutter fra «Rosenes by»,
 ei heller Skaugum og 17. Oslo,
 men 1., 4. og K.F.U.M. —
 godt 'jort.

GIRAFF 1970

(Tyroletterhatt)

La oss stemme i vår blåteltsang:
 En med resonans,
 en med sus og klang.
 Vi har tynne ben og hals så lang
 Giraffer er vi denne gang!

(Dyrene i Afrika)

Og bort i grønne-teltet ligger
 krokofant og diller og lurør
 på hva det er som dem fra de
 store skiller —
 Jo, det er som alle vet
 blå giraffers kvalitet;
 Gutta som på forhånd slet rundt

Gryta til han Kjell
 gryta til han Kjell
 med lyse påskeminner fra
 Gryta til han Kjell

(Tyroletterhatt)

Vi spadde gang i nord og gang i sør
 vi ble ganske ør,
 men tok det med humør
 den gamle stokken som vi
 hadde før
 den har bært sin siste bør!

LUNA 1971

(Mel. Champs Elysee)

Camp, camp Lesjaskog,
 camp Lesjaskog!
 Påsketid,
 Vinterleir,
 og vi går fra seir til seir,
 i Blåteltet på Lesja,
 Luna i år!

(Mel. Walking side by side)

Leiren ble reist på rekordtid.
 Mandag, da var vi ferdig.
 Vi gikk på ski,
 dårlig glid —,
 til varden opp.

I nittenenogsytti,
 jobba vi jevnt og trutigg.
 For i alle de år,
 Blågjengen står,
 side by side.

Camp, camp Lesjaskog,
 camp Lesjaskog!
 Påsketid,
 Vinterleir,
 og vi går fra seir til seir,
 i Blåteltet på Lesja,
 Luna i år!

Verset nynnes fram til siste linje som
 ropes ut:
LUNA i år!

APOLLO 1971

(Mel. «4 melk og Dag'bla for igår»)

Så står vi her i teltet
 og synger høyt i kor
 for lov å dra på Lesja
 for nå er vi blitt så stor.

Reiser ut i universet

med vår Apollo-vri,
 før vi tar oss en liten tur på ski
 For det gjør vi (2 ganger)
 Ja, det gjør vi (4 ganger)
 For det gjør vi (2 ganger)
 For det gjør
 For det, For Fffff . . .

(Mel. «Seemann»)

For Luna, Blåtelgtutta,
holder ei mot oss.
Gemini har sluttta,
å lære seg å sloss.
Vi går fram med storm
mot de kjempestore høyder,
vi på høyre sida kan,
hva dere ikke tror går an.
Vi bestiger Digervarden
på kun en times varsel.
Og på Stokken hvor vi bor,
satt vi i fjor ...

GEMINI 1971

(Mel. «Tornerose»)

Gemini fyker oppover
gjennom hytt og vær
lager tordenvær
Astronautene høster lauerbær,
lauerbær.
Apollo fyker oppover
bortover, nedover.
Astronautene henger i furutrær
på Skogen her.

Luna gikk til himmelen
plingelingeling, plingelingeling
(Astro)nautene ble til ingenting,
ingenting!

Gemini, å som den gikk
den holdt stikk
medalje fikk.
De andre ingen sjanse fikk,
ren taktikk.

Rop: Gemaxi!

Gemidi!

Gemini!

HAI 1972

(Mel. «Colours», Danovan)

Blått det er fargen på teltet
med stor T,
her på skogen, hai hai hai,
her på skogen, hai hai hai,
skal det være godt,
skal det være flott,
må det være blått!
Grønt det er farven på telt
nr. 2, her på skogen,
Hyse og Uer,
her på skogen, Hyse og Uer,
«ikke bli så sur,
ikke bli så sur,
det blir nok din tur,
ikke bli så sur,
det blir nok din tur»,
å komme hit til oss!

Vi skal leve av de andre,
det er Lesjas harde lov,
vi skal leve av de andre,
det er haiene som drar på rov!

Stev: . .

Så kom Johnny Stette inn, HAI!

HYSE 1972

(Mel. «Muntre musikanter»)

Seksten hyser kom til Lesja utover
vinter'n sytti-to,
her var nokså lite snø og alle
brukte vi tresko,
gamle halmhaugen var borte,
men vi klarer oss for det,
Digervarden er besteget,
ingen pyser klarer det!

(Mel. «Jamaica farewell»)

Hvem lager livet på leiren her
hvor tare mangler og vi har
luftbesvær,
jo, det er venstresidas
hysehær
som finner livet herlig blant
«skogens trær».

Rop:

Alt hjå hysa e ofseleg mykilt!

UER-UR-UHR 1972

(Mel. «Du skal få en dag i māra»)

Det var en gang no'n gutter
som til Lesjaskogen dro,
de hadde en del problemer når
de skulle opp på do.

(Mel. «For utover Nøtterø finns»)

For opp på Stokken vi bur,
alle som her heter Uer,
trallalalei . . .
vi tar en liten skitur,
alle som her heter Uer,
trallalalei . . .
mens Hai og Hyse er sur,
så tar vi oss en tur,
trallalalei . . .

(Mel. «Won't you wear my ring»)

Hvor vi enn oss snur, er vi ikke sur,
vi heter jo Uer, vi som går på tur!
vi tar en lur, våkner opp av en dur,
som tvinges frem

av Ratviks vekker
tralalalalalalalalalalalala
Hvem er det som ei sitter i et bur?
Jo, Uer!

HUMMER 1973

(A-mel. Gilbert O'Sullivan
«Matrimony»)
(B-mel. «Nå tennes atter lysene....»)
(Synges «B-mel» går siste linje ut til
fordel for linjen inne i parentesen)

Når vinterdiden ebber ut
og påska setter inn
da samles vi i teltene
og trosser vær og vind.
Når leirbålsilden flammer opp
da vet vi hver især
at nok en påskeleir er begynt
blandt Lesjaskogens trær.
De første år på Lesjaskog
kan være hard og stri,
som Grønnteltgutt kan leiren virke
som et slaveri.
Men bålets lune flamme
sikkert hjelper han på vei,
«God natt, min venn» — velkommen
igjen —

«God natt, min venn» — fra Blågutta
til deg).

Rop: Krabbe og Reke pum pum pei,
hoppa i do og drukna seg,
Hume'r — Hume'r — Hume'r.

REKE 1973

(Mel. «Her hørtes engang hammerslag»)
(Røros 1972)

På Lesjaskog i 73
var venstresidas reker med
vi svømmer rundt og tar en blund
og ler av de på bunn —
Ha — ha — ha.

(Mel. «Titten tei»)

Hummer, Krabbe, hei på deg,
vil du ha mat så kom til meg
bære vann og hogge ved,
Hummer og Krabbe har bein til det.

(Mel. «Du og jeg og vi to»)

Reke, Krabbe, Hummer
samles her på Skogen
30 år i år.
Gutta som forstår
på venstre sida står.

Syng med alle sammen
kom å gratulere —
vi skal jubilere.

Vet du hvorfor det?
Skogens kavalér —
det er Reke det —

Rop: Hummersalat
Krabbesalat
Reke — Vær parat!

KRABBE 1973

(Mel. «Davy Crocket»)

Spør du en flicka på Lesjaskog
hva er det gjeveste her på jord,
svarer hun med rødmende kinn
det er en Krabbe fra Alesund,
Krabbe, krabbekrølle, krabbe,
krabbe, krabbe, krøll.

(Mel. «Flickorna i Småland»)

For det er krabbene på Lesjaskog som
ordner alle ting,
her vi sitter rundt i krabbering og
gløser oss omkring,
mens rekene på venstresida sier ingen
ting
dingeling, dingeling,
dingeling — krabbering.

(Mel. «Titten Tei»)

Hummer hei, nå tar vi deg,
nå tar vi deg, og Hummer hei
Believe me baby, alt i verda det tar vi.

Rop: Det første et barn lærer
når det kommer til verden,
er å KRABBE!

Den 30. vinterleir på Lesjaskog ble gjennomført av 38 deltagere.

Leirkomiteen var som i 1972, nå med Kjell Standal som leirleder det meste av tiden. Erling Nerigård ble overrakt NSF's Den Røde Lilje. Han og hustruen Marit fikk som gave en reiseradio. Rød-dusk tildelt Pål E. Skaare 17. Oslo, Albert A. Bjørnsund 5. Ålesund og Petter Dybedal 1. Skogum. 19 mann kom seg opp på Digervarden, derav 9 nye. Hummer i Blåteltet, Reke på venstresiden og Krabbe på Grønnteltets høyre side.

1973. DEN 30. LEIR (Mel. «Kalinka»)

Tredve år her på Lesja,
Takk de gamle pionerer
de grunnla leiren her i harde år
husker faktisk ikke deres navn

engang.

Leve Peder A. Hansen og Nerigård
og Næss

Fred var kommet til landet
speiderne vendte tilbake
nye gutter fulgte i de gamles ånd,
husker faktisk ikke deres navn

engang.

Leve Peder A. Hansen og Nerigård
og Næss

Leve Strømsheim og Pit, Ottersen
og Carl Rygh

Leve Strømsheim og Pit, Ottersen
og Carl Rygh

Leve Strømsheim og Pit, Ottersen
og Carl Rygh

Leiren fant sine former
gutta likte seg på Skogen,
Blåtelt og Grønntelt brukes nå som
før,

Alesunds leir vil leve videre —
Leve Peder A. Hansen og Nerigård
og Næss

Leve Strømsheim og Pit, Ottersen
og Carl Rygh

Leve Kakken og Farstad og Kalle
og Pit

Leve Kakken og Farstad og Kalle
og Pit

Takk for leir nummer tredve
vi ser frem til de neste,
hyll speiderbrødre, våre ledere
det er som vi aldri hadde andre enn
dem,

Leve Kaaresen, Ratvik og Maiken
og Kjell

Leve Kaaresen, Ratvik og Maiken
og Kjell

Leve påsken og leiren og bålet og oss

Leve påsken og leiren og bålet og oss

(Ved Svein Mobakken og Pål E.
Skaare 21. april 1973. De og Ivar
Sølberg sang den samme aften i
Grønnteltet).

Alesundspeidernes 31. påskeleir i telt på Lesjaskog ble åpnet Skjærtorsdag 11. april 1974 i nærvær av grunneierne Marit Nerigård (fikk NSF's Den Røde Lilje) og Erling Nerigård. 41 deltagere markerte at det var 40 år siden den første leir ble gjennomført. Årets leir ble ledet av Karsten Lilleheim, med Kjell Standal som intendant m.m., og Peter M. Michaelsen var leirbålsleder. Været vekslet: sol og varme, temperaturer ned til minus tyve grader, og regn. 13 stykker besøkte Digervarden. Grønn dusk: K. Lilleheim, 1. Ålesund. Rød dusk: S. Mobakken, 17. Oslo. Jan Hoff, 4. Ålesund. Alf E. Arntzen, Rich. Eriksen, og Runar Paulsen, alle 6. Ålesund.

1934—1974

Ved Kakken Lilleheim, Maiken Michaelsen og Kjell Standal langfredag 12. april 1974.

Mel.: «*Den siste mohikaner*»

I.

Olav Næss fikk idé til Lesjaskog han dro avsted, gutta kom, grov seg ned motto ble: Sol og Sne!

Første leir i 1934
det var vinterleirens spede start.

II.

Nye telt ble reist opp,
man besteg Vardens topp
stilen her fikk sin form
dusketall ble enorm(t)!

Da sa de sanne vinterveteraner —
Lesjaskogen påskeparadis.

III.

Lesjaskog var et felt
hvor man kun hadde telt.
Men, så kom bua frem
og det ble — hvilehjem!

Da sa de barske vinterpionerer:
Lesjaskogen er ikke som før.

IV.

Speiderbror, kom hold stand
Bevar vår leir — ved skogens vann.
La de små, sjansen få,
leirbålskveld, i grønn og blå!

Slik vil vi hedre de gamle pionerer
vinterleir i nye førti år!

HUMLE 1974

Mel.: «*Clementine*»

Fra et blåtelt oppå Lesja
kan du høre Humlesus.

Her er ingen frosne karer
ingen lopper, ingen lus.

På sentralen ved kardinalen
satt han Kjell og prata tull,

rene Simen i ni-timen
antall år er fire - null.

LUS 1974

Mel.: «*Aldri mer, aldri mer*»
(Shake her hand)

Nok en gang, nok en gang
nok en gang, nok en gang
kan vi samles oppå Lesja til en sang
Her vi møtes på ny,
fjernet fra stress, eksos og by
plagsomme Lus er vårt navn.

Mel.: «*Guttemusikken*»

Men se på Lusa mosjonerer,
til Digervarden opp og ned
vi kommer igjen til te.
Mens Humle og Loppe ei moverer,
drar vi ived på skiene
og nyter sol og sne.

LOPPE 1974

Mel.: «*Mandag morgen blues*»

Vi er loppene på venstresida
våkner klokka seks,
famler etter buksa og
undertrøya vår
vi rister av oss lusa og tar
en liten tur
mens alle andre snorker som
no'n kyr.

Det var i nittensyttifir, nittensyttifir,
ligger på en halmmadrass på
Lesjaskogens snø,
det var i nittensyttifir!